

Noc a den

Vladimír Merta

Kam chodí den když obloha setmí?
K trávě a pod lampy - a nebo s dětmi?
K trávě spát
S lampami svítit
S dětmi si hrát
A nedat se nikdy chytit

Točit se s větrem a loudit slzy
Dívat se do očí a usnout brzy
To má den stihnout za jeden den
Bydlí všude nechodí ven
Plaší tmu a zahání sen
Napůl s větrem hlasitě spěchá
Rozhrnout oblohu
Políbit zem

Noc číhá na skalách hřeje se hvězdami
Slunce se uklání nadbíhá cestami
Na kopcích musí už lampáři svítit

Kam chodí den když obloha setmí?
K trávě spát s dětmi hrát
A nedat se nikde chytit

(Velký dětský orloj - Noc)

Ubývá hvězdami jako velký hrací strojek
Naditá rybami odmítá spolknout skrojek
A leží na zemi jako když nežije
Po hlíně inkoust rozlije
A sny má bezesné
Nebo ani ty ne

Stmívá se sama - anebo musí?
Nadělá z oblohy špinavé kusy
A tmu ve tmě zabije
Nejsou tam vůbec v té noci dvě?
Ta co je vidět tu druhou ukryje

Může být líbezná a studit dechem
Může být ospalá a vonět mechem
Sama se může v té velké tmě ztratit
K ránu utíká hodiny zkrátit
Aby se jí samé nepletly sny

Proutěná noc je košík plný jahod
Přikrytý svrchu sukničkou z náhod
Chytá si slzy do hvězdných sítí
Tiše je spolýká a pomalu svítí

Ve dne je pobledlá a do svíček skane
Šaty má voskové ale prádýlko žádné
Slunce a tma jsou spojený nití
Kdo z nich je nahoře
Hřeje a svítí